

มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
โรงเรียนบ้านโนนท่อนวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๑

๑. นโยบาย

ด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งให้โรงเรียนในสังกัดทบทวนบทบาทหน้าที่และแนวทางการปฏิบัติงานในกรณีกระทันหัน เพื่อออกมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สังกัด สพฐ. ให้ครอบคลุม กฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกสถานการณ์ โดยให้ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนร่วมกันออกความคิดเห็น แล้วออกเป็นประกาศแจ้งให้ทราบโดยทั่วกัน และให้รวบรวมมาตรการป้องกันภัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องของสถานศึกษาจัดส่งให้กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการจัดทำมาตรการกลางในการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สถานศึกษาประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งที่อยู่ของเว็บไซต์ (URL) เพื่อจัดทำลิ้งค์เชื่อมต่อเว็บไซต์ของส่วนกลาง ภายในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจช่วยเหลือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉก.คศ.) และศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน (ฉก.ชน.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อช่วยเหลือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กรณีเกิดเหตุความรุนแรงอันนำไปสู่การฟ้องร้องต่างๆ เนื่องจากสภาพปัญหาในปัจจุบันได้เกิดเหตุการณ์ที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้ถูกกล่าวหาและหรือได้กระทำความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษา และมีการเผยแพร่สู่สังคมออนไลน์สาธารณะอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว เมื่อเกิดเหตุไม่พึงประสงค์ทุกครั้ง ให้ สพฐ. ตรวจสอบเบื้องต้นว่ามีมาตรการป้องกันภัยหรือไม่ และได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยหรือไม่ ถ้าไม่ดำเนินการตามมาตรการป้องกันภัย ถือเป็นกรบกพร่องต่อหน้าที่ราชการแล้วแต่กรณี รวมถึงให้ตรวจสอบมาตรการป้องกันภัยที่กำหนดไว้ว่าครอบคลุมเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่ หากยังไม่ครอบคลุมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้มีการปรับปรุงมาตรการป้องกันภัยเป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์

๒. เป้าหมาย

- ๑) เพื่อให้มีมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- ๒) เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับการปกป้อง คุ้มครองความปลอดภัย ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม
- ๓) เพื่อสร้างความตระหนักในการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีความรู้ ความเข้าใจ ในการป้องกันภัยต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้น

๓. สาเหตุการเกิดภัย และมาตรการป้องกันภัย

ผลจากการร่วมออกความคิดเห็นของผู้บริหาร บุคลากร เกี่ยวกับภัยที่มีสาเหตุเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ และต้องมีการกำหนดมาตรการป้องกันภัย สรุปได้ ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๑	<p>ภัยบุคคล</p> <p>๑. ครูกับนักเรียน</p> <p>๑.๑ การล้วงละเมิดทางเพศนักเรียน</p>	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน กรณีครูกระทำการล้วงละเมิดทางเพศนักเรียนถือเป็นความผิดทางวินัยและทางอาญา</p> <p>๒. สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามมิให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์</p> <p>๓. เมื่อเกิดกรณีครูล้วงละเมิดทางเพศนักเรียน สถานศึกษาต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และให้ความช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>๔. รายงานหน่วยงานบังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อให้ความช่วยเหลือและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา โรงพยาบาล บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป</p> <p>๕. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง</p>
	<p>๑.๒ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> -ไม่ตั้งใจเรียน -หนีเรียน -ไม่ไปโรงเรียน -คุยในห้องเรียน -พูดคำหยาบ -ก้าวร้าวเกร -โกหก -เอาของเล่นผิดกฎมาโรงเรียน -ขโมย -ล้อเลียน/แกล้งเพื่อน -แต่งกายผิดระเบียบ 	<p>๑. สถานศึกษาทุกแห่งต้องกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนร่วมกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้ปกครองโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง หรือระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องดำเนินการ ได้แก่ สร้างแรงจูงใจในการเรียน จัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม รับเด็กจากผู้ปกครองตอนเช้า ชี้แจงกติกาให้นักเรียนทราบ ชื่นชมให้รางวัลนักเรียนที่ทำตามกฎไม่กระทำผิด เป็นต้น</p> <p>๓. มอบหมายให้ครูกำกับ ควบคุม ดูแลให้นักเรียนประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนตามที่กำหนด</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑.๓ การลงโทษนักเรียน	<p>๑. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ หรือหรือทำข้อตกลงร่วมกันในเรื่องการลงโทษนักเรียนที่สามารถทำได้ แต่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง คือ ห้ามลงโทษนักเรียนด้วยวิธีรุนแรงเกินกว่าเหตุ หรือด้วยความโกรธหรือพยาบาท แต่ต้องคำนึงถึงอายุและพฤติการณ์การกระทำผิด</p> <p>๒. สถานศึกษาทำหนังสือแจ้งความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบพร้อมกับหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๓. กรณีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนที่มีความประพฤติผิดกฎ โดยลงโทษไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สถานศึกษาต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และแจ้งให้ผู้ปกครองและรายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ</p>
	๑.๔ การอุทิศเวลาของตนให้แก่นักเรียน	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบว่า ครูต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ นักเรียน หากมีพฤติกรรมที่ไม่ชอบโดยใช้เวลาราชการไปทำธุระส่วนตัวหรือไปหาผลประโยชน์อย่างอื่น ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนและอุทิศเวลาของตนให้แก่ นักเรียน</p>
	๑.๕ ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงนักเรียน และการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบว่า ครูต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงนักเรียน และต้องการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอยู่เสมอ ไม่ประพฤติชั่ว หากมีพฤติกรรมไม่เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัย</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงนักเรียน และการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอยู่เสมอ โดยไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>ภัยบุคคล</p> <p>๒. ครูกับบุคคลภายนอก</p> <p>๒.๑ การลงโทษนักเรียน</p>	<p>๑. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อแจ้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ รวมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนที่มีความประพฤติผิดกฎ ระเบียบ ไม่เป็นไปตามกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สถานศึกษาต้องแจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบพร้อมทั้งระบุเหตุและการลงโทษ</p> <p>๓. สถานศึกษาร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมเสริมสร้างพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปด้วยดี</p>
	<p>๒.๒ ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน สังคม สุภาพเรียบร้อย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงประชาชน ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และการรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p>	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบว่า ครูต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ชุมชน สังคม สุภาพเรียบร้อย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงประชาชน ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอยู่เสมอ ไม่ประพฤติชั่ว หากมีพฤติกรรมไม่เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัย</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ชุมชน สังคม สุภาพเรียบร้อย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือข่มเหงประชาชน ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนอยู่เสมอ โดยไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว</p>
	<p>๒.๓ ต้องไม่ก่อกวนก่อกำลังกล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง</p>	<p>๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อทราบว่า ครูต้องไม่ก่อกวนก่อกำลังกล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง หากมีพฤติกรรมไม่เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูไม่กระทำการก่อกวน ก่อกำลังกล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง ปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปตามกรอบข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>ภัยบุคคล</p> <p>๑. ครู กับ ครู</p> <p>๓.๑ ต้องมีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยกัน</p>	<p>๑. ประชุมครูเพื่อให้ทราบว่าจะต้องมีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ หากมีผู้ใดฝ่าฝืนต้องถูกลงโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี</p> <p>๒. สถานศึกษาต้องควบคุม กำกับ ดูแลให้ครูไม่กระทำการเพื่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี แต่ต้องมีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ</p>
<p>๒.</p> <p>อุบัติเหตุ</p> <p>๑ สาเหตุเกิดจากอาคารเรียน อาคารประกอบ</p>		<p>๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟ โครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร เดือนละ 1 ครั้ง หรือตามความจำเป็น</p> <p>๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาอาคารสถานที่</p> <p>๓. ปฐมนิเทศนักเรียนที่มาเข้าเรียนใหม่ เกี่ยวกับอาคารสถานที่</p> <p>๔. ประชุมชี้แจงให้ความรู้ การดูแลรักษาฝ้าระวางความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ</p> <p>๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และมีแผนผังประกอบ</p> <p>๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง</p> <p>๗. และซ่อมแซมอาคารเรียน อาคารประกอบให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยอยู่เสมอ</p> <p>๘. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p>
	<p>๒. สาเหตุเกิดจากบริเวณภายในสถานศึกษา</p>	<p>๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน</p> <p>๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด</p> <p>๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ</p> <p>๕. จัดให้มีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ</p> <p>๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดเหตุ สิ่งแปลกปลอมซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย</p> <p>๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง</p> <p>๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา</p> <p>๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย</p> <p>๑๐. หลีกเลี่ยงการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์กีฬาหรือเครื่องเล่นที่อาจก่อให้เกิดอันตราย</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>๓. สาเหตุเกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา</p>	<p>๑. ตรวจสอบสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข</p> <p>๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข</p> <p>๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น</p> <p>๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน</p>
	<p>๔. สาเหตุเกิดจากเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น โทรทัศน์ พัดลม คอมพิวเตอร์ ฯลฯ</p>	<p>๑. ตรวจสอบ ทดสอบเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ</p> <p>๒. ไม่ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ ที่ชำรุด</p> <p>๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม</p> <p>๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้</p> <p>๖. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย</p>
	<p>๕. สาเหตุเกิดจากการเดินทาง ไป – กลับระหว่างบ้านและสถานศึกษา</p>	<p>๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน</p> <p>๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ ขับขี่ให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว</p> <p>๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ – ส่ง</p> <p>๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านอย่างเป็นระเบียบและให้พี่ดูแลน้อง</p> <p>๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร</p> <p>๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ – ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>๖. สาเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ และการนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่โดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยนักเรียนอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมและความปลอดภัยของสถานที่ที่ทัศนศึกษา ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น
	<p>๗. สาเหตุจากยานพาหนะรับ - ส่งนักเรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะรับ - ส่งนักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยต่อสภาพการใช้งาน ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ค้อน เป็นต้น ประจำยานพาหนะ ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. ตรวจสอบการประกันภัยรถยนต์และการประกันภัยผู้โดยสาร ๖. กำหนดให้มีผู้ควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของผู้โดยสาร ๗. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารด้วยความปลอดภัยแก่นักเรียน เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่าย ยื่นแขนขาออกนอกตัวรถ หยอกล้อขณะรถยนต์เคลื่อนที่ ๘. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นลงรถยนต์ ๙. จัดทำป้ายชื่อรถรับ - ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน ๑๐. ให้มีการประกันภัยโดยความสมัครใจสำหรับนักเรียน

ลำดับ ที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๓.	สาธารณภัย ๑. อัคคีภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ๖. ขจัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา ห้องเรียนและห้องต่าง ๆ ในอาคารเรียน อาคารประกอบ ๗. แจ้งเจ้าพนักงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและตรวจสอบพยานหลักฐาน ๘. รายงานต้นสังกัดทราบทันที
	๒. วาตภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ ต้นไม้ ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ
	๓. อุทกภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๕. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ
	๔. ธรณีพิบัติ	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ ต้นไม้ ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๔.	<p>อื่นๆ</p> <p>๑. การล้วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจระหว่างนักเรียน</p>	<p>๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ</p> <p>๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน</p> <p>๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p> <p>๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้นโดยปกปิดเป็นความลับ</p> <p>๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง</p> <p>๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล</p> <p>๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น</p>
	๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	<p>๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น ครูแนะแนวสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายช่วยเหลือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p> <p>๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ</p>
	๓. สารเสพติด	<p>๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น งานศิลปะ ด้านดนตรี และกีฬา เป็นต้น</p> <p>๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา</p> <p>๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน</p> <p>๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม</p> <p>๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด รมรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้</p> <p>๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา</p> <p>๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๔. การอุปโภคบริโภคของนักเรียนในโรงเรียน	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหาร และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และจัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาลร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น
	๕. การทะเลาะวิวาทของนักเรียน	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่สารวัตรนักเรียน ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ ๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	๖. การถูกล่อลวงและลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๗. สื่อลามกอนาจาร	<p>๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา</p> <p>๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ติงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแลตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่</p> <p>๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม</p> <p>๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น</p>
	๘. อบายมุข	<p>๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท</p> <p>๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการศึกษาและความเป็นอยู่ของนักเรียน</p> <p>๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น</p> <p>๕. สํารวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในครอบครัวไปในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันมิให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ</p> <p>๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง</p> <p>๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน</p> <p>๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๙. พฤติกรรมชู้สาวระหว่างนักเรียน	<p>๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา</p> <p>๒. มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยโปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน</p> <p>๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน</p> <p>๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน</p> <p>๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม</p> <p>๘. ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม</p>
	๑๐. อินเทอร์เน็ตและเกมส์	<p>๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์</p> <p>๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ เป็นต้น</p> <p>๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป - กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน</p> <p>๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด</p> <p>๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต</p> <p>๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ</p> <p>๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑๑. ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน	<p>๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อมการป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบาดมากขึ้น</p> <p>๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา</p> <p>๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน</p> <p>๔. ตรวจสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด</p> <p>๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด</p> <p>๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน</p> <p>๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย</p> <p>๘. มีส่วนที่ถูกสุขอนามัย</p> <p>๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี</p> <p>๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๑๑. จัดสถานที่และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ</p>
	๑๒. ด้านสัตว์มีพิษ	<p>๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน</p> <p>๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ</p> <p>๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง</p> <p>๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ</p> <p>๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๑๓. สรุปรูปมาตรการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านภัยที่มีสาเหตุเกิดจากด้านอื่น ๆ	๑. จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๒. จัดให้มีครูเวรรักษาความปลอดภัย ๓. จัดให้มีแผนป้องกันภัย ๔. จัดให้มีบริการให้คำปรึกษา ๕. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาด้านภัย ๖. จัดให้มีป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอรับความช่วยเหลือทันที ๘. จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางวางแผนป้องกันและแก้ไข

๔. การประเมินผลมาตรการป้องกันภัย

ให้จัดประชุมทบทวนและสรุปผลการดำเนินมาตรการป้องกันภัยของของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในส่วนของสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หลังปิดภาคเรียนที่ ๒ ของปีการศึกษา เพื่อดำเนินการ ดังนี้

๑. หากมีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบที่สำคัญหรือปรับเปลี่ยนมาตรการป้องกันภัยที่มีผลกระทบต่อมาตรการป้องกันภัยฉบับเดิมจะได้จัดส่งมาตรการป้องกันภัยที่ได้แก้ไขแล้วจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดเก็บแทนฉบับเดิมต่อไป

๒. เมื่อเกิดเหตุไม่พึงประสงค์ทุกครั้ง ให้ตรวจสอบเบื้องต้นว่ามีมาตรการป้องกันภัยหรือไม่ และได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยหรือไม่ รวมถึงให้ตรวจสอบมาตรการป้องกันภัยที่กำหนดไว้ว่าครอบคลุมเหตุที่เกิดขึ้นหรือไม่ หากยังไม่ครอบคลุมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะได้มีการปรับปรุงมาตรการป้องกันภัยเป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์

๓. ในการดำเนินการมีการใช้งบประมาณทั้งด้านบุคลากรและทางการเงินงบประมาณมากน้อยเท่าใดอย่างไร จะได้ดำเนินการขอรับการจัดสรรงบประมาณดำเนินการต่อไป
